

Om domstolen ogiltigförklarar den omtvistade förordningen föreslår parlamentet ändå att domstolen utövar sitt utrymme för skönsmässig bedömning för att verkningarna av den omtvistade förordningen ska bestå i enlighet med artikel 264 andra stycket FEUF till dess att den har ersatts.

⁽¹⁾ EUT L 346, s. 42.

⁽²⁾ EGT L 139, s. 9.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank van eerste aanleg te Leuven (Belgien) den 15 mars 2010 — 1. Olivier Paul Louis Halley, 2. Julie Jacqueline Marthe Marie Halley och 3. Marie Joëlle Armel Halley mot Belgische Staat

(Mål C-132/10)

(2010/C 134/41)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank van eerste aanleg te Leuven (Belgien)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: 1. Olivier Paul Louis Halley, 2. Julie Jacqueline Marthe Marie Halley och 3. Marie Joëlle Armel Halley

Motpart: Belgische Staat

Tolkningsfrågor

Är artikel 137 första stycket punkt 2 i arvsskattelagen (Wetboek Successierechten), jämförd med artikel 111 i samma lag, förenlig med artiklarna 26, 49, 63 och 65 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, med tanke på att preskriptionstiden för arvsskatten på registrerade aktier är två år om den faktiska ledningen för bolaget har sitt säte i Belgien men tio år om den inte har sitt säte i Belgien?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte di Appello di Torino (Italien) den 15 mars 2010 — SCF Consorzio Fonografici mot Marco Del Corso

(Mål C-135/10)

(2010/C 134/42)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte di Appello di Torino (Italien)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: SCF Consorzio Fonografici

Motpart: Marco Del Corso

Tolkningsfrågor

1. Är Romkonventionen av den 26 oktober 1961 om närstående rättigheter, TRIPs-avtalet (The Agreement on Trade Related Aspects of Intellectual Property Rights), WIPO:s (World Intellectual Property Organization) fördrag om framföranden och fonogram (WPPT) direkt tillämpliga i gemenskapens rättsordning?
2. Är de ovannämnda enhetliga internationella rättsakterna även direkt tillämpliga på förhållanden mellan enskilda?
3. Överensstämmer begreppet återgivning för allmänheten i de ovannämnda fördragen med motsvarande gemenskapsrättsliga begrepp i direktiven 92/100/EG ⁽¹⁾ och 2001/29/EG ⁽²⁾, och, om så inte är fallet, vilken rättskälla ska ges företräde?
4. Innebär gratis spridning av fonogram i privata tandläkarmottagningar, i vilka en ekonomisk verksamhet bedrivs i form av utövandet av ett så kallat fritt yrke, där kunderna kan ta del av fonogrammen utan att själva utföra någon handling, överföring till allmänheten av fonogrammen eller att fonogrammen görs tillgängliga för allmänheten i den mening som avses i artikel 3.2 b i direktiv 2001/29/EG?
5. Har fonogramframställarna rätt till ersättning för denna spridning?

⁽¹⁾ EGT L 346, s. 61.

⁽²⁾ EGT L 167, s. 10.